

188

USTAWA

z dnia 7 stycznia 2005 r.

o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w pkt 1 lit. I otrzymuje brzmienie:

„I) utrzymywania lub hodowli zwierząt na potrzeby pokazów zwierząt, edukacji, ochrony i zachowania gatunków zwierząt, prowadzenia podstawowych lub stosowanych badań naukowych lub hodowli zwierząt używanych do prowadzenia takich badań,”,

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) wymagania weterynaryjne przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym oraz zasady identyfikacji tych zwierząt;”,

c) w pkt 3:

— lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych,”,

— w lit. b kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i środkach żywienia zwierząt.”;

2) w art. 2:

a) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) choroby zakaźne zwierząt — wywołane przez biologiczne czynniki chorobotwórcze choroby zwierząt, które ze względu na sposób powstawania lub szerzenia się stanowią zagrożenie dla zdrowia zwierząt lub ludzi;”,

b) po pkt 21 dodaje się pkt 21a—21c w brzmieniu:

„21a) choroby odzwierzęce — choroby zakaźne zwierząt lub zakażenia, które w sposób naturalny mogą być pośrednio lub bezpośrednio przenoszone między zwierzętami a ludźmi;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej i ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego. Przepisy niniejszej ustawy:

1) wdrażają postanowienia:

- a) dyrektywy Rady 95/70/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. wprowadzającej minimalne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób małży dwuskorupowych (Dz. Urz. WE L 332 z 30.12.1995),
- b) dyrektywy Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz. Urz. WE L 316 z 01.12.2001),
- c) dyrektywy Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającej przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 018 z 23.01.2003),
- d) dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG (Dz. Urz. WE L 306 z 22.11.2003),
- e) dyrektywy 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG (Dz. Urz. WE L 325 z 12.12.2003);

2) wykonują postanowienia:

- a) rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 031 z 01.02.2002),
- b) rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym i zmieniającego dyrektywę Rady 92/65/EWG (Dz. Urz. WE L 146 z 13.06.2003),
- c) rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz. Urz. WE L 325 z 12.12.2003),
- d) decyzji Komisji z dnia 26 listopada 2003 r. ustanawiającej wzór paszportu do celu wewnątrzwspólnotowego przemieszczania psów, kotów i frotek 2003/803/WE (Dz. Urz. WE L 312 z 27.11.2003),
- e) decyzji Komisji z dnia 18 lutego 2004 r. ustanawiającej wzór świadectwa zdrowia dla przemieszczania o charakterze niehandlowym z państw trzecich psów, kotów i frotek 2004/203/WE (Dz. Urz. WE L 065 z 03.03.2004).

Dane dotyczące aktów prawa Unii Europejskiej ogłoszonych przed dniem 1 maja 2004 r., zamieszczone w niniejszej ustawie, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.

- 21b) odzwierzęce czynniki chorobotwórcze — bakterie, wirusy, pasożyty, grzyby lub inne czynniki biologiczne mogące wywoływać choroby odzwierzęce;
- 21c) oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe — zdolność niektórych gatunków drobnoustrojów do przeżycia, a nawet do wzrostu przy takiej koncentracji czynnika przeciwdrobnoustrojowego, która jest wystarczająca do powstrzymania wzrostu lub zabicia drobnoustrojów tego samego gatunku;”,
- c) uchyla się pkt 32;
- 3) w art. 5:
- a) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) stwierdza spełnianie wymagań weterynaryjnych przez poszczególne obiekty budowlane lub miejsca, w których ma być prowadzona działalność nadzorowana, lub osoby wykonujące określone czynności w ramach tej działalności, jeżeli stwierdzenie takie jest wymagane;”,
- b) w ust. 8 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) czasie i miejscu organizowania:
- a) targów, wystaw lub konkursów — co najmniej na 30 dni,
- b) pokazów — co najmniej na 7 dni
- przed planowanym terminem ich zorganizowania;”,
- c) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:
- „9. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu zgłoszenia zamiaru prowadzenia przez podmiot działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. b, g oraz i—k, wydaje decyzję o nadaniu temu podmiotowi weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego.”;
- 4) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Jeżeli jest wymagane stwierdzenie spełniania wymagań weterynaryjnych przez poszczególne obiekty budowlane lub miejsca, w których jest prowadzona działalność nadzorowana, lub osoby wykonujące określone czynności w ramach tej działalności, decyzje, o których mowa w ust. 1, dotyczą tylko tych obiektów, miejsc lub osób, w stosunku do których stwierdzono naruszenie wymagań weterynaryjnych.”;
- 5) w art. 10:
- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) dla prowadzenia poszczególnych rodzajów działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a—n, w tym może określić:
- a) przypadki, w których wymaga się stwierdzenia spełniania wymagań weterynaryjnych przez poszczególne obiekty budowlane lub miejsca, w których ma być prowadzona działalność nadzorowana, lub osoby wykonujące określone czynności w ramach tej działalności, jeżeli stwierdzenie takie jest wymagane;”,
- b) szczegółowe warunki, po zaistnieniu których wydaje się decyzje określone w art. 8 ust. 1 i art. 9 ust. 1, w zależności od rodzaju działalności nadzorowanej, lub
- c) warunki ponownego stwierdzania spełniania wymagań weterynaryjnych przez dany podmiot, obiekt budowlany, miejsce lub osoby wykonujące określone czynności, w stosunku do których wydano decyzję, o której mowa w art. 9 ust. 1, w zależności od rodzaju działalności nadzorowanej;”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego nadawanego podmiotom prowadzącym działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a—l, mając na względzie zapewnienie właściwego sprawowania nadzoru nad prowadzeniem danego rodzaju działalności.”;
- 6) w art. 13 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „Dopuszcza się przywóz zwierząt kopytnych, ptaków, zwierząt akwakultury, małp (*Simiae* i *Prosimiae*), pszczoł (*Apis mellifera*), trzmieli, zającowatych, norek, lisów oraz psów, kotów i fretek wyłącznie z tych państw trzecich lub ich części, które znajdują się na listach ogłaszanych przez Komisję Europejską, jeżeli:”;
- 7) w art. 20:
- a) w ust. 2 uchyla się pkt 1,
- b) uchyla się ust. 3 i 4;
- 8) w art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Świadcstwo, w które zaopatruje się niejadalne produkty pochodzenia zwierzęcego w czasie transportowania do miejsca przeznaczenia, powinno być sporządzone co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa wysyłającego i państwa przeznaczenia produktów.”;
- 9) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:
- „Rozdział 4a
- Wymagania weterynaryjne przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym oraz zasady identyfikacji tych zwierząt
- Art. 24a. 1. Powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kontrolę spełniania wymagań

weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, które są określone w rozporządzeniu (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym i zmieniającego dyrektywę Rady 92/65/EWG (Dz. Urz. WE L 146 z 13.06.2003), zwanym dalej „rozporządzeniem 998/2003”.

2. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia niespełnienia wymagań określonych w rozporządzeniu 998/2003 wydaje decyzję o zastosowaniu środków przewidzianych w tym rozporządzeniu oraz nadzoruje jej wykonanie.

Art. 24b. 1. Organy celne przeprowadzają kontrolę, o której mowa w art. 12 lit. a rozporządzenia 998/2003, w wyznaczonych przejściach granicznych.

2. Do przemieszczania w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, o których mowa w art. 12 lit. b rozporządzenia 998/2003, stosuje się przepisy o wymaganiach weterynaryjnych przy przywozie zwierząt i przepisy o weterynaryjnej kontroli granicznej.

3. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje innym państwom członkowskim Unii Europejskiej oraz Komisji Europejskiej wykaz przejść granicznych, o których mowa w ust. 1, oraz informacje o organach przeprowadzających kontrole określone w art. 12 rozporządzenia 998/2003.

4. Organ celny w przypadku stwierdzenia niespełnienia wymagań przy przemieszczaniu z państw trzecich w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym niezwłocznie powiadamia o tym powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce położenia przejścia granicznego.

5. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku, o którym mowa w ust. 4:

- 1) niezwłocznie udaje się na przejście graniczne;
- 2) wydaje decyzję o zastosowaniu środków przewidzianych w rozporządzeniu 998/2003 oraz nadzoruje jej wykonanie.

6. Zwierzęta domowe towarzyszące podróżnym w przypadku niespełnienia

wymagań, o których mowa w ust. 4, do czasu zastosowania środków przewidzianych w rozporządzeniu 998/2003, przetrzymuje się pod dozorem organów celnych.

7. Zarządzający przejściem granicznym, o którym mowa w ust. 1, w przypadku stwierdzenia niespełnienia wymagań przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, udostępnia nieodpłatnie pomieszczenie przystosowane do przetrzymywania tych zwierząt.

8. W czasie przebywania zwierząt domowych towarzyszących podróżnym w pomieszczeniu, o którym mowa w ust. 7, opiekę nad tymi zwierzętami zapewnia właściciel lub osoba odpowiedzialna za zwierzę.

9. Główny Lekarz Weterynarii podaje do publicznej wiadomości informacje dotyczące wymagań przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym na terytorium Unii Europejskiej oraz przy wprowadzaniu tych zwierząt na jej terytorium.

10. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz przejść granicznych, o których mowa w ust. 1, oraz warunki i sposób współpracy organów celnych z powiatowymi lekarzami weterynarii, mając na względzie zapewnienie całodobowej sprawnej kontroli przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym.

Art. 24c. 1. Koszty działań podjętych w wyniku wydania decyzji, o których mowa w art. 24a ust. 2 oraz art. 24b ust. 5 pkt 2, w tym koszty przetrzymywania zwierząt i opieki nad tymi zwierzętami, ponosi właściciel lub osoba odpowiedzialna za zwierzę.

2. Powiatowy lekarz weterynarii, który wydał decyzje wymienione w art. 24a ust. 2 oraz art. 24b ust. 5 pkt 2, ustala, w drodze decyzji, wysokość kosztów, o których mowa w ust. 1.

3. Decyzjom, o których mowa w art. 24a ust. 2 i art. 24b ust. 5 pkt 2, oraz decyzji w sprawie wysokości kosztów nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 24d. 1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna prowadzi rejestr lekarzy weteryna-

- rii upoważnionych do wydawania paszportu oraz pobierania próbek w celu określenia miana przeciwciał w rozumieniu przepisów rozporządzenia 998/2003.
2. Lekarz weterynarii wpisany do rejestru, o którym mowa w ust. 1, jest upoważniony do wydawania paszportu oraz pobierania próbek w celu określenia miana przeciwciał w rozumieniu przepisów rozporządzenia 998/2003.
 3. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna określi, w drodze uchwały, sposób prowadzenia tego rejestru.
 4. Do rejestru wpisuje się wyłącznie lekarzy weterynarii świadczących usługi weterynaryjne w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt.
 5. Wpisu do rejestru dokonuje się na wniosek lekarza weterynarii. Podstawą wpisu jest uchwała okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej.
 6. Odmowa wpisu do rejestru następuje w drodze uchwały okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej.
 7. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna skreśla, w drodze uchwały, lekarza weterynarii z rejestru, o którym mowa w ust. 1, w przypadku skreślenia lekarza weterynarii z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej lub skreślenia zakładu leczniczego dla zwierząt z ewidencji takich zakładów prowadzonej przez tę radę.
- Art. 24e. 1. Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna, za pośrednictwem okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych, zaopatruje lekarzy weterynarii, o których mowa w art. 24d ust. 1, w druki paszportów. Każdy z druków paszportu posiada niepowtarzalny numer.
2. Lekarz weterynarii, o którym mowa w art. 24d ust. 1, wydaje paszport, jeżeli zwierzę zostało oznakowane zgodnie z przepisami rozporządzenia 998/2003.
 3. Lekarz weterynarii, o którym mowa w art. 24d ust. 1, wydaje decyzję o odmowie wydania paszportu w przypadku niespełnienia wymagań określonych w przepisach rozporządzenia 998/2003.
 4. Od decyzji, o której mowa w ust. 3, przysługuje odwołanie do okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej właściwej dla lekarza weterynarii wydającego paszport.
 5. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna rozpatruje odwołanie od decyzji, o której mowa w ust. 3, oraz wydaje uchwałę w tej sprawie.
 6. W zakresie nieuregulowanym ustawą w sprawach wpisu, odmowy wpisu do rejestru i skreślenia z rejestru oraz wydawania paszportów stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.
- Art. 24f. 1. Oznakowanie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia 998/2003, przeprowadza:
- 1) lekarz weterynarii;
 - 2) osoba, która posiada tytuł technika weterynarii, w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt.
2. Oznakowania dokonuje się w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. a rozporządzenia 998/2003, przez wytatuowanie numeru.
- Art. 24g. 1. Lekarz weterynarii pobiera opłatę za wydanie paszportu, o którym mowa w art. 24e ust. 2.
2. Środki z tytułu opłaty, o której mowa w ust. 1, przeznacza się na pokrycie kosztów:
 - 1) wynagrodzenia lekarza weterynarii za wydanie paszportu, o którym mowa w art. 24e ust. 2;
 - 2) ponoszonych przez Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjną, związanych z drukiem paszportów i ich przekazywaniem okręgowym izbom lekarsko-weterynaryjnym;
 - 3) prowadzenia przez okręgowe rady lekarsko-weterynaryjne rejestru, o którym mowa w art. 24d ust. 1, oraz przekazywania druków paszportów lekarzom weterynarii.
 3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wysokość opłaty za wydanie paszportu, o którym mowa w art. 24e ust. 2,
 - 2) wysokość wynagrodzenia lekarza weterynarii za wydanie paszportu, o którym mowa w art. 24e ust. 2,
 - 3) wysokość kwoty, stanowiącej część opłaty, przeznaczonej na pokrycie kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3— mając na względzie koszty poniesione na prowadzenie rejestru, druk

paszportów, ich przekazywanie oraz wydawanie.

4. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna określi, w drodze uchwały:

- 1) sposób podziału kwoty, o której mowa w ust. 3 pkt 3, między Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną a okręgowymi izbami lekarsko-weterynaryjnymi oraz sposób i częstotliwość przekazywania przez okręgowe izby lekarsko-weterynaryjne do Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej kwoty stanowiącej część opłaty przeznaczonej na pokrycie kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 2;
- 2) sposób i częstotliwość przekazywania przez lekarzy weterynarii okręgowym izbom lekarsko-weterynaryjnym kwoty stanowiącej różnicę między wysokością opłaty a wynagrodzeniem przysługującym im za wydanie paszportu.

Art. 24h. Minister właściwy do spraw rolnictwa, z własnej inicjatywy lub na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, może wystąpić do Komisji Europejskiej z wnioskiem, o którym mowa w art. 18 rozporządzenia 998/2003.”;

10) w art. 27:

a) w ust. 6 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Do świadectwa zdrowia przepisy art. 20 ust. 2 pkt 2 stosuje się odpowiednio.”;

b) w ust. 7 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Informacja o stanie zdrowia powinna być sporządzona co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa wysyłającego zwierzęta i państwa ich przeznaczenia oraz jest ważna przez 10 dni od dnia przeprowadzenia badania klinicznego zwierząt dokonanego w celu jej wystawienia.”;

11) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Koniowate mogą być przemieszczane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są spełnione wymagania, o których mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1, 4 i 5 oraz ust. 3 i 4.”;

12) w art. 31 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Żywe ryby i mięczaki oraz produkty akwakultury pochodzące z gospodarstw innych niż gospodarstwa, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 4, w których wystąpiła choroba zakaźna ryb i mięczaków podlegająca obowiązkowi zwalczania, z wyłączeniem zakaźnej anemii łososia (ISA), mogą być umieszczone w gospodarstwach, w których ta choroba występuje, pod warunkiem że nie wykazują one objawów klinicznych tej choroby.

1b. Żywe ryby i mięczaki oraz produkty akwakultury, o których mowa w ust. 1a, zaopatruje się w świadectwo zdrowia wystawione przez powiatowego lekarza weterynarii.”;

13) w art. 32:

a) w ust. 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Przesyłka zwierząt akwakultury, z wyjątkiem ryb tropikalnych utrzymywanych na stałe w akwariach, i produktów akwakultury powinna być zaopatrzona w świadectwo zdrowia potwierdzające, że:”;

b) uchyla się ust. 4,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Świadectwo zdrowia sporządza się co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa przeznaczenia.”;

d) uchyla się ust. 6;

14) w art. 40 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sposób oznakowania, o którym mowa w art. 32 ust. 7.”;

15) w art. 42:

a) w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„W przypadku podejrzenia wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt, a w szczególności poronienia u bydła, świń, owiec i kóz, objawów neurologicznych u zwierząt, znacznej liczby nagłych padnięć, zmian o charakterze krost, pęcherzy, nadżerek lub wybroczyn na skórze i błonach śluzowych zwierząt kopytnych oraz zwiększonego śnięcia ryb, skorupiaków lub mięczaków, posiadacz zwierzęcia jest obowiązany do:”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Posiadacz zwierząt gospodarskich natychmiast informuje powiatowego lekarza weterynarii o każdym przypadku padnięcia bydła, owiec lub kóz.”;

c) w ust. 6:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nakazuje posiadaczowi zwierząt sporządzenie i aktualizację spisu wszystkich zwierząt lub zwłok zwierzęcych;”;

— po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) ustala stan ilościowy produktów, w szczególności mięsa, mleka oraz środków żywienia zwierząt, ściółki i nawozów naturalnych w rozumieniu przepisów o nawozach i nawożeniu i innych przedmiotów znajdujących się w miejscu, w którym wystąpiła choroba, w zależności od choroby zakaźnej zwierząt;”;

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dochodzenie epizootyczne, o którym mowa w ust. 6 pkt 2, obejmuje co najmniej ustalenie:

- 1) okresu, w którym choroba zakaźna zwierząt mogła rozwijać się w gospodarstwie przed podejrzeniem lub stwierdzeniem jej wystąpienia u zwierząt z gatunku wrażliwego;
- 2) miejsca pochodzenia źródła choroby zakaźnej zwierząt wraz z ustaleniem innych gospodarstw, w których zwierzęta z gatunku wrażliwego mogły zostać zakażone;
- 3) dróg przemieszczania się ludzi, zwierząt i przedmiotów, które mogły być przyczyną szerzenia się choroby zakaźnej zwierząt, do lub z gospodarstwa — w okresie, o którym mowa w pkt 1.”,

e) dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Powiatowy lekarz weterynarii, w drodze rozporządzenia — aktu prawa miejscowego, może na czas określony wyznaczyć, wokół gospodarstwa, w którym przebywają zwierzęta i co do którego istnieje uzasadnione podejrzenie wystąpienia jednego lub więcej przypadków choroby zakaźnej zwierząt, obszar, na którym przez ten czas może stosować środki przewidziane dla zwalczania danej choroby.”;

16) w art. 44:

a) w ust. 1 w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) nakazać podmiotom prowadzącym działalność w zakresie chowu lub hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb podjęcie czynności prowadzących do ograniczenia lub wyeliminowania czynnika chorobotwórczego.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do wydawania świadectw zdrowia w przypadku żywych ryb i mięczaków oraz produktów akwakultury, o których mowa w art. 31 ust. 1a.”;

17) w art. 45 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) ograniczyć przemieszczanie lub obrót albo zakazać przemieszczania lub obrotu zwierzętami niektórych gatunków, zwłokami zwierzęcymi, produktami, surowcami i produktami rolnymi oraz innymi przedmiotami, które mogą spowodować szerzenie się choroby zakaźnej zwierząt;”;

18) w art. 46 w ust. 3:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określa obszar, na którym występuje choroba zakaźna zwierząt lub zagrożenie wystąpienia tej choroby, jako obszar zapowietrzony i zagrożony oraz sposób oznakowania tych obszarów lub”,

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) ogranicza przemieszczanie lub obrót albo zakazuje przemieszczania lub obrotu zwierzętami niektórych gatunków, zwłokami zwierzęcymi, produktami, surowcami i produktami rolnymi oraz innymi przedmiotami, które mogą spowodować szerzenie się choroby zakaźnej zwierząt, lub”;

19) w art. 48:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w przypadku wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w drodze rozporządzenia, zakazać wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zwierząt, produktów lub przedmiotów, które mogą przenosić tę chorobę, z całego terytorium tego państwa lub jego części, mając na uwadze ochronę zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zakaz obowiązuje do czasu wydania przez Komisję Europejską decyzji w sprawie zakazu handlu zwierzętami lub produktami, które mogą przenosić tę chorobę.”,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Jeżeli Główny Lekarz Weterynarii ustali, że w okresie między prawdopodobnym wprowadzeniem czynnika zakaźnego wywołującego chorobę zakaźną zwierząt do gospodarstwa a zastosowaniem ograniczeń, nakazów lub zakazów, o których mowa w art. 44—47, doszło do przemieszczenia zwierząt lub produktów z obszarów objętych tymi ograniczeniami, nakazami lub zakazami, informuje o tym państwa członkowskie Unii Europejskiej i Komisję Europejską.”;

20) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej prowadzą system zbierania, przechowywania, analizowania, przetwarzania danych i przekazywania informacji dotyczących występowania chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania i obowiązkowi rejestracji, a także podlegających obowiązkowi monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

2. Podmioty świadczące usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej oraz zakłady higieny weterynaryjnej i inne laboratoria w rozumieniu przepisów o In-

spekcji Weterynaryjnej przekazują powiatowemu lekarzowi weterynarii:

- 1) informację o podejrzeniu wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt podlegającej notyfikacji w Unii Europejskiej — niezwłocznie po powzięciu takiego podejrzenia;
- 2) comiesięczne informacje o:
 - a) chorobach zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji,
 - b) chorobach odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania,
 - c) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.
3. Powiatowy lekarz weterynarii prowadzi księgi zawierające informacje o:
 - 1) chorobach zakaźnych zwierząt podlegających:
 - a) notyfikacji w Unii Europejskiej,
 - b) obowiązkowi zwalczania,
 - c) obowiązkowi rejestracji;
 - 2) chorobach odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania;
 - 3) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.
4. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii:
 - 1) informację o powzięciu podejrzenia lub o stwierdzeniu choroby zakaźnej zwierząt podlegającej:
 - a) obowiązkowi zwalczania lub
 - b) notyfikacji w Unii Europejskiej — niezwłocznie po powzięciu tego podejrzenia lub stwierdzeniu choroby;
 - 2) informację o:
 - a) wygaszaniu ogniska chorób, o których mowa w pkt 1,
 - b) wygaszeniu ogniska chorób, o których mowa w pkt 1 lit. b — niezwłocznie po jego dokonaniu;
 - 3) comiesięczną informację o:
 - a) chorobach zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji,
 - b) chorobach odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobo-

twórczych podlegających obowiązkowi monitorowania,

- c) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.
5. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje niezwłocznie:
 - 1) sąsiednim powiatowym lekarzom weterynarii informacje o:
 - a) podejrzeniu lub stwierdzeniu wystąpienia:
 - choroby wymienionej w pkt 1—15 załącznika nr 2,
 - choroby odzwierzęcej lub odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego podlegających obowiązkowi monitorowania,
 - b) wystąpieniu choroby zakaźnej zwierząt podlegającej notyfikacji w Unii Europejskiej,
 - c) wygaszaniu ogniska chorób, o których mowa w lit. a i b;
 - 2) państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu informację o wystąpieniu choroby odzwierzęcej lub odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego podlegających obowiązkowi monitorowania.
 6. Wojewódzcy lekarze weterynarii przekazują informacje, o których mowa w ust. 4, Głównemu Lekarzowi Weterynarii, który:
 - 1) przechowuje, analizuje i opracowuje otrzymane informacje;
 - 2) informuje, wykonując postanowienia umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, właściwe organizacje międzynarodowe o występowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania;
 - 3) powiadamia Komisję Europejską oraz inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o:
 - a) chorobach zakaźnych zwierząt podlegających notyfikacji w Unii Europejskiej oraz o wygaszaniu ognisk tych chorób,
 - b) wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych,
 - c) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz chorób zakaźnych zwierząt podlegających notyfikacji w Unii Europejskiej,
- 2) zakres, sposób i terminy przekazywania przez powiatowych i wojewódzkich lekarzy weterynarii, a także podmioty, o których mowa w ust. 2, informacji o chorobach wymienionych w wykazie, o którym mowa w pkt 1,
- 3) zakres, sposób i terminy dokonywania przez Głównego Lekarza Weterynarii powiadomienia, o którym mowa w ust. 6 pkt 3 lit. a

— mając na względzie potrzebę ujednolicenia sposobu powiadamiania o występowaniu tych chorób w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres, sposób i terminy przekazywania przez powiatowych i wojewódzkich lekarzy weterynarii, a także podmioty, o których mowa w ust. 2, informacji o:
 - a) występowaniu chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania,
 - b) występowaniu chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji,
 - c) wynikach monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe,

2) wzory ksiąg, o których mowa w ust. 3,

3) zakres, sposób i terminy dokonywania przez Głównego Lekarza Weterynarii powiadomienia, o którym mowa w ust. 6 pkt 3 lit. b i c

— mając na względzie zapewnienie sprawnego funkcjonowania systemu przechowywania i przekazywania informacji oraz powiadamiania Komisji Europejskiej.”;

21) art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Art. 52. 1. Obowiązkowi monitorowania podlegają choroby odzwierzęce oraz odzwierzęce czynniki chorobotwórcze, których wykaz jest określony w załączniku nr 5.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż wymienione w załączniku nr 5 choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze podlegające obowiązkowi monitorowania, mając na uwadze tendencje epizootyczne i epidemiczne wśród zwierząt i ludzi, obecność odzwierzęcych czynników chorobotwórczych w środkach żywienia zwierząt lub żywności oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

3. Obowiązek monitorowania obejmuje zbieranie, przechowywanie, analizowanie i rozpowszechnianie danych dotyczących chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

4. W zakresie realizacji obowiązku monitorowania:

1) Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny zapewniają:

a) że wyniki monitorowania są zbierane, przechowywane, analizowane oraz niezwłocznie udostępniane do publicznej wiadomości,

b) że monitorowanie obejmuje wszystkie etapy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego,

c) stałą współpracę polegającą na wymianie informacji i szczegółowych danych dotyczących występowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe;

2) Główny Inspektor Sanitarny prowadzi badania epidemiologiczne ognisk chorób odzwierzęcych przenoszonych przez żywność;

3) Główny Lekarz Weterynarii współpracuje z Komisją Europejską.

5. Za ognisko, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, uważa się wystąpienie:

1) w określonych warunkach co najmniej 2 przypadków zachorowań ludzi na chorobę odzwierzęcą przenoszoną przez żywność lub zakażeń ludzi czynnikiem chorobotwórczym wywołującym tę chorobę lub

2) sytuacji, w której obserwowana liczba przypadków zachorowań na tę chorobę przekracza liczbę spo-

dziewaną i zachorowania te są powiązane z jednym źródłem pokarmu lub istnieje prawdopodobieństwo takiego powiązania.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa informuje Komisję Europejską o organie właściwym do współpracy z Komisją Europejską w zakresie obowiązku monitorowania.”;

22) po art. 52 dodaje się art. 52a—52c w brzmieniu:

„Art. 52a. 1. Główny Lekarz Weterynarii w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym może opracować projekt programu monitorowania lub skoordynowanego programu monitorowania obejmującego jedną lub wiele chorób odzwierzęcych lub odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania.

2. Projekt programu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności:

- 1) w przypadku programu monitorowania:

- a) określenie populacji (gatunków) zwierząt lub etapów produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego,
- b) charakter i rodzaj danych, które mają być zebrane w ramach programu monitorowania,
- c) definicje przypadków,
- d) rodzaje próbek oraz zasady ich pobierania i przekazywania do badań,
- e) metody prowadzenia badań laboratoryjnych,
- f) zakres, sposób i terminy przekazywania informacji pomiędzy organami Inspekcji Weterynaryjnej oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej;

- 2) w przypadku skoordynowanego programu monitorowania:

- a) cel programu,
- b) okres obowiązywania programu,
- c) obszar geograficzny lub region objęty programem,
- d) choroby odzwierzęce i odzwierzęce czynniki chorobotwórcze objęte monitorowaniem,
- e) rodzaje próbek i wymagania, jakie powinny spełniać te próbki,

- f) minimalną liczbę pobieranych próbek,
- g) metody prowadzenia badań laboratoryjnych,
- h) organy właściwe do realizacji programu i ich zadania,
- i) źródła finansowania realizacji programu,
- j) szacunkowe koszty realizacji programu i sposób ich pokrycia,
- k) sposób i termin przedstawienia sprawozdania z realizacji programu.

3. Główny Lekarz Weterynarii i Główny Inspektor Sanitarny po ustanowieniu przez Komisję Europejską programu monitorowania lub skoordynowanego programu monitorowania zapewniają jego realizację.

4. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje o wynikach realizacji programu, o którym mowa w ust. 3.

Art. 52b. 1. Główny Lekarz Weterynarii w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym prowadzi monitorowanie oporności odzwierzęcych czynników chorobotwórczych na środki przeciwdrobnoustrojowe oraz wydaje instrukcję tego monitorowania obejmującą następujące dane:

- 1) gatunki zwierząt objęte monitorowaniem;
- 2) rodzaje bakterii lub ich szczepy objęte monitorowaniem;
- 3) strategię pobierania próbek stosowaną w ramach monitorowania;
- 4) środki przeciwdrobnoustrojowe objęte monitorowaniem;
- 5) metodologię laboratoryjną stosowaną do:
 - a) wykrywania oporności odzwierzęcych czynników chorobotwórczych na środki przeciwdrobnoustrojowe,
 - b) identyfikacji izolatów drobnoustrojów;
- 6) metody stosowane do zbierania danych.

2. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące reprezentatywnej liczby izolatów, w szczególności *Salmonella* spp., *Campylobacter jejuni* i *Campylobacter coli* pochodzących od bydła,

świń i drobiu oraz produktów pochodzenia zwierzęcego, wytworzonych z tych gatunków zwierząt, a także dane zawarte w instrukcji, o której mowa w ust. 1.

Art. 52c. 1. Podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji:

- 1) produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego oraz pasz w rozumieniu przepisów o środkach żywienia zwierząt przekazują próbki do badań laboratoryjnych w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania oraz przechowują wyniki tych badań przez 2 lata;
- 2) produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego przechowują, w celu udostępnienia do badań laboratoryjnych, produkty pochodzenia zwierzęcego lub próbki tych produktów, które mogły wywołać lub które podejrzewa się, że wywołały choroby odzwierzęce przenoszone przez żywność.
2. Laboratoria wykonujące badania w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania przechowują izolaty odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i przekazują je zakładom higieny weterynaryjnej, o których mowa w art. 23 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287, Nr 91, poz. 877 i Nr 273, poz. 2703).
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje próbek i częstotliwość ich przekazywania do badań, o których mowa w ust. 1, oraz terminy przekazywania izolatów odzwierzęcych czynników chorobotwórczych zakładom, o których mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie reprezentatywności wyników przeprowadzanych badań oraz prawidłową realizację monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych.”;

23) w art. 53 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób prowadzenia ewidencji leczenia zwierząt i dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej oraz wzory tej ewidencji i dokumentacji, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej, a także możliwość ustalenia przebiegu leczenia zwierzęcia i zastosowanych u zwierzęcia produktów leczniczych.”;

24) w art. 54:

a) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Główny Lekarz Weterynarii przedstawia do zatwierdzenia Komisji Europejskiej krajowe plany gotowości zwalczania chorób zakaźnych zwierząt oraz niezwłocznie informuje Komisję Europejską o zmianach dokonanych w zatwierdzonych planach.”,

b) w ust. 11 uchyla się pkt 2;

25) w art. 56:

a) ust. 2—4 otrzymują brzmienie:

„2. Posiadacze psów są obowiązani zaszczepić psy przeciwko wściekliznie w terminie 30 dni od dnia ukończenia przez psa 3 miesiąca życia, a następnie nie rzadziej niż co 12 miesięcy od dnia ostatniego szczepienia.

3. Szczepień psów przeciwko wściekliznie dokonują lekarze weterynarii świadczący usługi weterynaryjne w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt.

4. Psy poddane szczepieniu podlegają wpisowi do rejestru prowadzonego przez lekarza weterynarii, o których mowa w ust. 3. Po przeprowadzeniu szczepienia posiadaczowi psa wydaje się zaświadczenie lub dokonuje się wpisu w paszporcie, o którym mowa w art. 24e ust. 2.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Dane z rejestru, o którym mowa w ust. 4, dotyczące szczepień przeprowadzonych w danym miesiącu są przekazywane powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce położenia zakładu leczniczego dla zwierząt, do 15 dnia następnego miesiąca.

4b. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość wynagrodzenia lekarzy weterynarii, o których mowa w ust. 3, za dokonanie szczepienia psa, mając na uwadze zapewnienie możliwości dokonywania szczepień psów przeciwko wściekliznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uwzględniając koszty ich dokonania.”;

26) po art. 56 dodaje się art. 56a w brzmieniu:

„Art. 56a. Zakazuje się, ze względu na zagrożenie występowania klasycznego i afrykańskiego pomoru świń, stosowania w żywieniu świń odpadów kuchennych.”;

27) w art. 57:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Lekarz Weterynarii opracowuje programy zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych, kierując się sytuacją epizootyczną i epidemiczną kraju oraz obowiązującymi w tym zakresie przepisami Unii Europejskiej.”;

b) w ust. 2 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Programy, o których mowa w ust. 1, zawierają w szczególności:”;

c) uchyla się ust. 9;

28) po art. 57 dodaje się art. 57a i 57b w brzmieniu:

„Art. 57a. 1. Główny Lekarz Weterynarii opracowuje krajowy program zwalczania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, o których mowa w załączniku nr 1 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz. Urz. WE L 325 z 12.12.2003).

2. Rada Ministrów przyjmuje program, o którym mowa w ust. 1, w drodze uchwały, a Główny Lekarz Weterynarii przekazuje przyjęty program wraz z wnioskiem o jego zatwierdzenie Komisji Europejskiej.

3. Rada Ministrów wprowadza, w drodze rozporządzenia, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, program, o którym mowa w ust. 1, po jego zatwierdzeniu przez Komisję Europejską, mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, poprawę sytuacji epizootycznej kraju oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

4. Główny Lekarz Weterynarii nadzoruje realizację programu, o którym mowa w ust. 1, oraz informuje, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym zakresie w Unii Europejskiej, Komisję Europejską o postępach w jego realizacji.

5. Przepisy ust. 2—4 stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany programu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 57b. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest organem właściwym do:

1) zatwierdzania programów kontroli określonych w art. 7 rozporządzenia, o którym mowa w art. 57a ust. 1, oraz do przechowywania wyników realizacji tych programów;

2) występowania z wnioskiem określonym w art. 8 rozporządzenia, o którym mowa w art. 57a ust. 1;

3) występowania o przyznanie okresu przejściowego w przypadkach określonych w art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 5 rozporządzenia, o którym mowa w art. 57a ust. 1.

2. Główny Lekarz Weterynarii wydaje decyzję o zatwierdzeniu programów, o których mowa w ust. 1 pkt 1.”;

29) w art. 58 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Badania kontrolne zakażeń zwierząt w kierunku bonamiozy i marteiliozy są prowadzone na koszt posiadacza zwierząt.”;

30) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„Art. 59. Graniczny lekarz weterynarii, w przypadku zagrożenia przeniesienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub na terytorium państwa trzeciego choroby zakaźnej zwierząt, w tym choroby odzwierzęcej, podlegającej obowiązkowi zwalczania, a także w przypadku jej podejrzenia lub stwierdzenia w granicznym posterunku kontroli, stosuje środki wymienione w art. 42 ust. 6 i 7 oraz art. 44, powiadamiając o tym niezwłocznie właściwego powiatowego i wojewódzkiego lekarza weterynarii.”;

31) w art. 61 w pkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) środki, o których mowa w art. 44 ust. 1, art. 45 ust. 1 i art. 46 ust. 3, stosowane przy zwalczaniu chorób, w tym sposób i warunki określania ogniska choroby, obszaru zapowietrzonego i zagrożonego,”;

32) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Farmaceutycznej, Inspekcji Handlowej, Inspekcji Transportu Drogowego, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz jednostki samorządu terytorialnego współpracują przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki, tryb i formę współpracy, o której mowa w ust. 1,

mając na względzie ochronę zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.”;

33) w art. 85 w ust. 1:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) prowadząc działalność nadzorowaną w zakresie zbierania, transportowania, przechowywania, operowania, przetwarzania oraz wykorzystywania lub usuwania ubocznych produktów zwierzęcych nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji, o której mowa w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 273 z 10.10.2002), albo prowadzi ją lub przechowuje niezgodnie z tymi przepisami,”;

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) wbrew zakazowi określönemu w art. 56a stosuje odpady kuchenne w żywieniu świń,

2b) uchyła się od obowiązku informowania powiatowego lekarza weterynarii o każdym przypadku padnięcia bydła, owiec lub kóz,”;

c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nie stosuje się do nakazów, zakazów lub ograniczeń, wydanych w celu zwalczania choroby zakaźnej zwierząt, wymienionych w art. 44 ust. 1 pkt 4, 5, 7, 8, pkt 10 lit. a i b, pkt 11, 15 i 16, art. 45 ust. 1 pkt 7 i 8 oraz art. 46 ust. 3 pkt 7,”;

d) w pkt 4 uchyła się lit. a,

e) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) świadcząc usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej albo prowadząc zakład higieny weterynaryjnej lub inne laboratorium w rozumieniu przepisów o Inspekcji Weterynaryjnej, nie przekazuje powiatowemu lekarzowi weterynarii informacji o:

a) podejrzeniu wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt podlegającej notyfikacji w Unii Europejskiej lub

b) chorobach zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji, lub

c) chorobach odzwierzęcych i odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania, lub

d) wynikach monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe,”;

f) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) prowadząc działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego lub pasz w rozumieniu przepisów o środkach żywienia zwierząt, nie przekazuje próbek do badań laboratoryjnych w kierunku chorób odzwierzęcych lub odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania lub nie przechowuje wyników tych badań,”;

g) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) prowadząc działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego, nie przechowuje tych produktów lub ich próbek,”;

h) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) prowadząc laboratorium wykonujące badania w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania, nie przechowuje izolatów odzwierzęcych czynników chorobotwórczych lub nie przekazuje tych izolatów zakładom, o których mowa w art. 52c ust. 2,”;

i) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) uchyła się od obowiązków określonych w:

a) programie zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, wprowadzonym na podstawie art. 57 ust. 3 lub 7,

b) krajowym programie zwalczania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, wprowadzonym na podstawie art. 57a ust. 3”;

34) w załączniku nr 2 w pkt 27 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 28 i 29 w brzmieniu:

„28) bonamioza;

29) marteilioza.”;

35) w załączniku nr 3 uchyła się pkt 40 i 41;

36) w załączniku nr 4:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) choroba guzowatej skóry bydła (Lumpy skin disease — LSD);”;

b) uchyła się pkt 17;

37) dodaje się załącznik nr 5 w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287, Nr 91,

poz. 877 i Nr 273, poz. 2703) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o prawodawstwie weterynaryjnym — rozumie się przez to przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w zakresie weterynarii, a także przepisy wdrażające te przepisy, w szczególności przepisy o weterynaryjnej kontroli granicznej, kontroli weterynaryjnej w handlu, wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego, ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, a także o ochronie zwierząt.”;

2) w art. 3 w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych;”,

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) badania kontrolne zakażeń zwierząt;”,

c) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i środkach żywienia zwierząt;

3) badanie zwierząt rzeźnych oraz produktów pochodzenia zwierzęcego;”,

d) w pkt 5 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) zdrowiem zwierząt przeznaczonych do rozrodu oraz jakością zdrowotną materiału biologicznego, jaj wylęgowych drobiu i produktów akwakultury;”,

e) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz środkach żywienia zwierząt;”;

3) w art. 12 ust. 3—5 otrzymują brzmienie:

„3. W budżetach wojewodów wyodrębnia się środki przeznaczone na:

1) zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt i chorób odzwierzęcych podlegających obowiązkowi zwalczania, w tym na odszkodowania, zapomogi i nagrody oraz zadania

wynikające z planów gotowości zwalczania chorób zakaźnych zwierząt;

2) badania kontrolne zakażeń zwierząt;

3) monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i środkach żywienia zwierząt;

4) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz środkach żywienia zwierząt;

5) realizację rocznych planów urzędowej kontroli środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych.

4. Lekarzom weterynarii i innym osobom niebędącym pracownikami Inspekcji, wykonującym czynności związane ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych, przysługuje wynagrodzenie w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 2.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje wydatków, które mogą być finansowane ze środków, o których mowa w ust. 3, ponoszonych przez inspektoraty weterynarii na:

1) zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt i chorób odzwierzęcych podlegających obowiązkowi zwalczania, w tym na odszkodowania, zapomogi i nagrody oraz zadania wynikające z planów gotowości zwalczania poszczególnych chorób zakaźnych zwierząt,

2) badania kontrolne zakażeń zwierząt,

3) monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i środkach żywienia zwierząt,

4) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wo-

dzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz środkach żywienia zwierząt,

- 5) realizację rocznych planów urzędowej kontroli środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych

— mając na względzie pełną ewidencję wydatków ponoszonych przez Inspekcję na realizację tych zadań oraz potrzebę racjonalnego wydatkowania środków budżetowych.”;

- 4) w art. 13 w ust. 1:

- a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) opracowuje krajowe programy dotyczące realizacji zadań, o których mowa w art. 12 ust. 3;”;

- b) uchyla się pkt 7,

- c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) utrzymuje rezerwę szczepionek, biopreparatów i produktów biobójczych oraz innych środków niezbędnych do diagnozowania i zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych, oraz monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, a także związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i środkach żywienia zwierząt;”;

- 5) w art. 14 w ust. 1:

- a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) opracowuje wojewódzkie programy dotyczące realizacji zadań, o których mowa w art. 12 ust. 3;”;

- b) uchyla się pkt 5;

- 6) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Do wydatków związanych z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1, zalicza się wydatki na:

- 1) wynagrodzenia osób niebędących pracownikami Inspekcji;
- 2) obsługę finansową;
- 3) sprzęt i materiały związane z wykonywaniem tych czynności, w tym:
 - a) do prowadzenia dokumentacji oraz gromadzenia i przesyłania danych,
 - b) odczynniki do badań na włośnię,
 - c) odzież ochronną do badania przedubojowego i poubojowego zwierząt rzeźnych i mięsa;
- 4) konserwację i naprawy sprzętu, o którym mowa w pkt 3;
- 5) tusz i pieczenie do znakowania mięsa;
- 6) badania laboratoryjne niezbędne do wydania oceny mięsa;

- 7) szkolenia lekarzy weterynarii oraz innych osób wykonujących te czynności;

- 8) ponoszone przez wyznaczone osoby koszty, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz w ust. 3 pkt 2;

- 9) dojazdy pracowników Inspekcji w celu kontroli wykonywania powierzonych zadań.”;

- 7) w art. 23:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Stwierdzenie choroby zakaźnej zwierząt, w tym choroby odzwierzęcej, wydanie oceny mięsa, oceny zdrowotnej jakości produktów pochodzenia zwierzęcego, niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego, ubocznych produktów zwierzęcych oraz środków żywienia zwierząt może być poprzedzone przeprowadzeniem badań laboratoryjnych.

2. Badaniami laboratoryjnymi, w tym prowadzonymi w ramach monitorowania i badań kontrolnych, są objęte również szkodliwe dla ludzi i zwierząt czynniki biologiczne, chemiczne, fizyczne, odzwierzęce czynniki chorobotwórcze oraz związana z nimi oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe, określone w przepisach odrębnych.”;

- b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Laboratoria, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2 i ust. 4, wykonujące badania produktów pochodzenia zwierzęcego oraz laboratoria, o których mowa w ust. 3 pkt 3, podlegają akredytacji w zakresie poszczególnych rodzajów badań, metod badawczych i procedur.”;

- 8) w art. 24 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie powinny spełniać laboratoria, o których mowa w art. 23 ust. 3 pkt 3, mając na względzie rodzaj przeprowadzanych badań.”;

- 9) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Świadectwa zdrowia oraz zaświadczenia o spełnianiu minimalnych standardów co do higieny i warunków utrzymania zwierząt w gospodarstwie”;

- 10) w art. 26 w ust. 5:

- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) uzyskane w wyniku realizacji programów monitorowania, planów badań kontrolnych, planów urzędowych kontroli, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 6 i art. 14 ust. 1 pkt 4, oraz zatwierdzonych programów zapewnienia jakości, określonych w przepisach odrębnych;”;

b) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) uzyskane podczas innych urzędowych kontroli przeprowadzanych przez uprawnione organy.”;

11) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje zaświadczenia o spełnianiu minimalnych standardów co do higieny i warunków utrzymania zwierząt w gospodarstwie w zakresie niezbędnym do ubiegania się lub otrzymania pomocy finansowej albo dofinansowania ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOiGR).”;

12) w art. 30:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inspekcja pobiera opłaty za:

1) kontrolę:

a) zwierząt,

b) produktów, połączoną z pobraniem próbek do badań laboratoryjnych

— przeznaczonych do wywozu, handlu lub przemieszczania w celach niehandlowych albo umieszczenia na rynku krajowym, jeżeli przepisy odrębne wymagają zaopatrzenia ich w dokument wystawiony przez urzędowego lekarza weterynarii;

2) przeprowadzenie weterynaryjnej kontroli granicznej;

3) nadzór nad ubojem zwierząt rzeźnych, w tym badanie przedubojowe i poubojowe, ocenę mięsa i nadzór nad przestrzeganiem w czasie uboju przepisów o ochronie zwierząt;

4) badania mięsa zwierząt łownych;

5) nadzór nad:

a) rozbiorem mięsa,

b) przechowywaniem mięsa i produktów mięsnych,

c) przetwórstwem mięsa,

d) punktami odbioru mleka, przetwórstwem mleka oraz przechowywaniem produktów mlecznych,

e) przetwórstwem lub przechowywaniem jaj konsumpcyjnych lub produktów jajecznych,

f) pozyskiwaniem, obróbką lub przechowywaniem materiału biologicznego, jaj wylęgowych drobiu lub produktów akwakultury,

g) pozyskiwaniem, składowaniem lub przetwarzaniem ubocznych produktów zwierzęcych,

h) miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, targowiskami, a także wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt,

i) kwarantanną zwierząt, z wyjątkiem kwarantanny przeprowadzonej w granicznym posterunku kontroli,

j) wyładowywaniem albo pierwszą sprzedażą produktów rybołówstwa ze statków rybackich,

k) obróbką, przetwórstwem, przechowywaniem ryb, skorupiaków, mięczaków, żab lub ich produktów oraz wyładowywaniem ze statku przetwórnictwa produktów rybołówstwa,

l) działalnością związaną ze sprzedażą bezpośrednią,

m) wytwarzaniem środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz warunkami ich przechowywania lub sprzedaży,

n) wytwarzaniem środków żywienia zwierząt nieprzeznaczonych do obrotu, zawierających dodatki paszowe z grup: antybiotyków, kokcydiostatyków i innych produktów leczniczych i stymulatorów wzrostu oraz warunkami ich przechowywania;

6) kontrolę statków rybackich i statków przetwórczych;

7) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz środkach żywienia zwierząt;

8) badania laboratoryjne próbek:

a) pobranych w trakcie postępowania związanego z wykryciem substancji niedozwolonych,

b) pobranych w czasie sprawowania nadzoru, jeżeli wyniki tych badań wykażą naruszenie przepisów lub są niezbędne do wydania świadectwa zdrowia albo wynikają ze szczególnych wymagań państwa, dla którego jest przeznaczony produkt;

9) wydawanie pozwoleń weterynaryjnych na przywóz przesyłek zwierząt lub produktów, jeżeli przepisy odrębne tak stanowią;

10) badania kontrolne zakażeń zwierząt w kierunku bonamiozy i marteiliozy;

11) badanie mięsa w przypadku złożenia przez posiadacza mięsa odwołania od decyzji w sprawie oceny tego mięsa, je-

żeli wynik powtórnego badania potwierdzi pierwotną ocenę.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i pkt 5 lit. h oraz i, dolicza się koszty:

- 1) dojazdu związanego z wykonywaniem czynności;
- 2) użytych produktów leczniczych weterynaryjnych lub wyrobów stosowanych w medycynie weterynaryjnej;
- 3) szczegółowych badań i zabiegów specjalistycznych, w tym badań w kierunku reakcji alergicznych, badań serologicznych, pobrania próbek płynów ustrojowych, wydzielin i wydaliny, wymazów, wypluczyn oraz badań laboratoryjnych.”,

c) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) o których mowa w ust. 1 pkt 6, związanych z kontrolą statków rybackich i statków przetwórczych za granicą dolicza się koszty przemieszczenia na ten statek.”;

13) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób ustalania i wysokość opłat za wykonanie czynności, o których mowa w art. 30 ust. 1,
- 2) sposób i miejsce pobierania opłat,
- 3) sposób przekazywania Komisji Europejskiej informacji w zakresie określonym w pkt 1 i 2

— mając na względzie przepisy Unii Europejskiej w zakresie zasad pobierania i wysokości opłat za czynności weterynaryjne.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr 33, poz. 288 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 68) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) produkty pochodzenia zwierzęcego — produkty pozyskane od zwierząt lub ze zwierząt oraz produkty pozyskane z takich produktów, przeznaczone do spożycia przez ludzi, a także żywe zwierzęta przeznaczone bezpośrednio do spożycia przez ludzi;”,

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) mięso — wszystkie części zwierząt rzeźnych oraz zwierząt łownych nadające się do spożycia przez ludzi, spełniające wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2;”,

c) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) zakład — obiekt lub kilka obiektów, posiadających ten sam weterynaryjny numer identyfikacyjny, połączonych funkcjonalnie i znajdujących się na tym samym terenie, statek rybacki, statek przetwórczy lub rynki hurtowe, w których produkuje się produkty pochodzenia zwierzęcego w celu umieszczenia na rynku, a także pomieszczenia gospodarstwa, w którym pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego, z wyjątkiem miejsc lub pomieszczeń, w których zwierzęta są utrzymywane;”;

2) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Produkty pochodzenia zwierzęcego mogą być umieszczane na rynku, jeżeli zostały pozyskane od zwierząt lub ze zwierząt, które spełniają wymagania weterynaryjne określone w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

2. Produkty pochodzenia zwierzęcego mogą być umieszczane na rynku, jeżeli pozyskuje się je od zwierząt lub ze zwierząt nie pochodzących z gospodarstwa, zakładu, obszaru podlegającego ograniczeniom, nakazom lub zakazom ustanowionym na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt ze względu na chorobę zakaźną zwierząt wymienioną w przepisach wydanych na podstawie art. 5a ust. 2.

3. Mięso i produkty mięsne nie mogą być umieszczane na rynku, jeżeli zostały pozyskane ze zwierząt poddanych ubojowi w rzeźni w czasie, gdy znajdowały się tam:

1) zwierzęta podejrzane o zakażenie lub zakażone, podejrzane o chorobę lub chore na jedną z chorób zakaźnych zwierząt wymienioną w przepisach wydanych na podstawie art. 5a ust. 2,

2) tusze lub części tusz zwierząt, o których mowa w pkt 1

— chyba że takie podejrzenie, zakażenie lub choroba zostały wykluczone.

4. Produkty akwakultury umieszczane na rynku mogą pochodzić z gospodarstwa podlegającego ograniczeniom, nakazom lub zakazom ustanowionym na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, jeżeli nie są rybami lub mięczakami zakażonymi lub chorymi na jedną z chorób zakaźnych zwierząt, wymienioną w przepisach wydanych na podstawie art. 5a ust. 2, lub nie pochodzą od lub z takich zwierząt.”;

3) w art. 5 uchyla się ust. 3;

4) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Dopuszcza się produkcję produktów pochodzenia zwierzęcego na obszarach podlegających ograniczeniom ustanowionym na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt lub umieszczanie na rynku produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z takich obszarów, jeżeli:

1) produkty takie nie pochodzą z gospodarstwa, w którym podejrzewa się lub stwierdzono chorobę zakaźną zwierząt, wymienioną w przepisach wydanych na podstawie ust. 2;

2) przy produkcji tych produktów zostały spełnione wymagania weterynaryjne określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2;

3) produkty takie są zaopatrzone w świadectwo zdrowia.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) wykaz chorób zakaźnych zwierząt, ze względu na które wprowadza się zakaz albo ograniczenie umieszczania na rynku produktów pochodzenia zwierzęcego,

2) sposób produkcji i znakowania produktów pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w ust. 1,

3) wymagania, jakie powinno spełniać świadectwo zdrowia dla produktów, o których mowa w ust. 1

— mając na uwadze ochronę zdrowia publicznego, zapobieganie przenoszeniu chorób zakaźnych zwierząt oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.”;

5) po art. 6 dodaje się art. 6a i 6b w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Dopuszcza się przywóz z państwa trzeciego produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych na rynek krajowy, dla których nie określono wymagań weterynaryjnych w przepisach Unii Europejskiej, jeżeli:

1) na przywóz zostało wydane pozwolenie;

2) produkty takie są zaopatrzone w oryginał świadectwa zdrowia wystawiony przez właściwy organ państwa trzeciego, z którego te produkty są przywożone.

2. Główny Lekarz Weterynarii wydaje pozwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, na wniosek, który zawiera:

1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu przywożącego produkty pochodzenia zwierzęcego;

2) nazwę, adres i numer identyfikacyjny zakładu, z którego pochodzą produkty;

3) określenie ilości i rodzaju produktów pochodzenia zwierzęcego, z podaniem kodu taryfy celnej, gatunku zwierząt, z których lub od których zostały pozyskane, oraz rodzaju obróbki, jakiej zostały poddane;

4) adres miejsca przeznaczenia przywożonych produktów pochodzenia zwierzęcego;

5) określenie granicznego posterunku kontroli i zamierzonego terminu przywozu produktów pochodzenia zwierzęcego.

3. Wniosek o wydanie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, składa się nie później niż na 30 dni przed dniem zamierzonej wysyłki produktów pochodzenia zwierzęcego z państwa trzeciego.

4. Główny Lekarz Weterynarii przed wydaniem pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może przeprowadzić kontrolę zakładu znajdującego się w państwie trzecim, z którego pochodzą produkty.

5. Pozwolenie wydaje się, jeżeli produkty pochodzenia zwierzęcego:

1) pochodzą z państwa trzeciego, z którego przywóz tych produktów na terytorium państw Unii Europejskiej nie jest zabroniony;

2) nie stanowią zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt.

6. W pozwoleniu określa się w szczególności:

1) wymagania weterynaryjne dla:

a) produktów pochodzenia zwierzęcego,

b) środków transportu, którymi są przewożone produkty pochodzenia zwierzęcego;

2) sposób wykorzystania produktów pochodzenia zwierzęcego.

7. Główny Lekarz Weterynarii odmawia wydania pozwolenia w przypadku, gdy wniosek nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 2.

8. Świadectwo zdrowia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, powinno:

1) być sporządzone co najmniej w języku polskim oraz języku urzędowym

wym państwa trzeciego, z którego są przywożone produkty pochodzenia zwierzęcego;

- 2) potwierdzać, że zostały spełnione wymagania weterynaryjne dla produktów pochodzenia zwierzęcego, określone w pozwoleniu wydanym przez Głównego Lekarza Weterynarii, oraz zawierać numer i datę wydania tego pozwolenia.

Art. 6b. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej, wystąpić do Komisji Europejskiej z wnioskiem o zatwierdzenie lub wprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odmiennych niż przewidziane w tych przepisach wymagań weterynaryjnych, przedstawiając jednocześnie propozycję wymagań weterynaryjnych, umożliwiających uzyskanie celu równoważnego z celem założonym w obowiązujących przepisach Unii Europejskiej.”;

6) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji lub umieszczania na rynku produktów pochodzenia zwierzęcego odpowiadają za bezpieczeństwo zdrowotne tych produktów oraz spełnianie wymagań weterynaryjnych w zakresie prowadzonej działalności, w tym wymagań weterynaryjnych określonych w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.”;

7) w art. 8:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W celu zapewnienia właściwej jakości zdrowotnej produktów pochodzenia zwierzęcego prowadzi się monitorowanie substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz środkach żywienia zwierząt.”,

b) w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) wykaz substancji niedozwolonych objętych monitorowaniem, o którym mowa w ust. 3,
2) zakres badań kontrolnych objętych monitorowaniem, rodzaj, wielkość i sposób pobierania próbek,”;

8) w art. 9:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powiatowy lekarz weterynarii zatwierdza, w drodze decyzji, projekt technologiczny zakładu, jeżeli odpowiada on wymaganiom

określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 4 oraz art. 5 ust. 2 albo art. 6 ust. 3.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zmiany sposobu użytkowania zakładu lub jego części, w szczególności wielkości i struktury produkcji lub wyposażenia pomieszczeń produkcyjnych.”;

9) w art. 10:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2, dołącza się aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego albo zaświadczenie z ewidencji działalności gospodarczej, albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji gospodarstw rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności wraz z nadanym numerem identyfikacyjnym — w przypadku pomieszczeń gospodarstwa.”,

b) w ust. 7 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) na rynek krajowy — w przypadku zakładów o małej zdolności produkcyjnej oraz zakładów wymienionych w załączniku nr 12 do Traktatu Akcesyjnego,”;

10) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. Podmiot prowadzący działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego prowadzi dokumentację lub rejestr w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2.”;

11) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do handlu używa się wyłącznie produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z zakładów zatwierdzonych.

2. Jeżeli zakłady zatwierdzone wymienione w załączniku nr 12 do Traktatu Akcesyjnego prowadzą produkcję mleka i produktów mlecznych przy użyciu mleka surowego niespełniającego wymagań weterynaryjnych, to takie mleko i produkty mleczne z niego pozyskane przechowuje się w oddzielnych magazynach, a produkcję przy ich użyciu prowadzi się w oddzielnych pomieszczeniach lub w wydzielonym cyklu produkcyjnym.

3. Dopuszcza się rozbiór mięsa lub produkcję produktów mięsnych przy użyciu produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z zakładów niezatwier-

dzonych i niewymienionych w załączniku nr 12 do Traktatu Akcesyjnego, pod warunkiem że produkcję taką prowadzi się w wydzielonym cyklu produkcyjnym, w oddzielnych pomieszczeniach lub w różnym czasie niż produkcję produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do handlu. Produkty pozyskane z takich produktów znakuje się tak jak produkty pochodzenia zwierzęcego przeznaczone na rynek krajowy.”;

12) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Niedopuszczalne jest wprowadzanie do handlu produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z zakładów zatwierdzonych wyprodukowanych w sposób określony w art. 16 ust. 2 i 3 oraz produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z zakładów niezatwierdzonych.”;

13) w art. 20 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) kwalifikacje wymagane od osób wykonujących zabiegi odkażania lub zwalczania szkodników w zakładach,
- 2) sposób i warunki uzyskiwania kwalifikacji, o których mowa w ust. 1, w tym zakres szkolenia tych osób,
- 3) wzór zaświadczenia potwierdzającego uzyskanie kwalifikacji,
- 4) tryb powoływania komisji przeprowadzającej egzaminy oraz zakres i sposób przeprowadzania egzaminu

— mając na względzie spełnienie wymagań weterynaryjnych w zakładach oraz ochronę zdrowia publicznego.”;

14) w art. 22:

a) w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) zwierzęta zaopatrzone w paszport — w przypadku bydła i koniowatych”;

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje, w drodze decyzji, zgodę, o której mowa w ust. 8 pkt 1 i 3 lit. b, po spełnieniu wymagań weterynaryjnych określonych odpowiednio w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2 albo art. 6 ust. 3.”;

15) w art. 26 uchyla się ust. 1;

16) w art. 27:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Mięso oraz inne produkty pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do umieszczania na rynku zaopatruje się w handlowy dokument identyfikacyjny.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Handlowy dokument identyfikacyjny, oprócz informacji, o których mowa w ust. 3, może również zawierać dodatkowe informacje, jeżeli przepisy o wymaganiach weterynaryjnych dla poszczególnych produktów pochodzenia zwierzęcego tak stanowią.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Handlowy dokument identyfikacyjny może być zastąpiony fakturą, dokumentem dostawy lub innym dokumentem towarzyszącym przesyłce, jeżeli dokumenty te zawierają wszystkie informacje, o których mowa w ust. 3 lub 3a, oraz adnotację potwierdzającą, że są one jednocześnie handlowymi dokumentami identyfikacyjnymi.”;

17) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. 1. Żywe mięczaki na poszczególnych etapach produkcji, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2, zaopatruje się w dokument identyfikujący, wystawiony przez powiatowego lekarza weterynarii.

2. Dokument, o którym mowa w ust. 1, może być zastąpiony, na wniosek podmiotu, pozwoleniem wydanym przez powiatowego lekarza weterynarii, na czas określony, zezwalającym na transport żywych mięczaków, pod warunkiem że wszystkie etapy produkcji są przeprowadzane przez ten sam podmiot.”.

Art. 4. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję o nadaniu weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego podmiotom, które przed dniem wejścia w życie ustawy dokonały zgłoszenia zamiaru prowadzenia działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. b, g, i—k ustawy wymienionej w art. 1, w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. Paszporty w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym i zmieniającego dyrektywę Rady 92/65/EWG (Dz. Urz. WE L 146 z 13.06.2003) wydane od dnia 1 października 2004 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przez lekarzy weterynarii na drukach przekazanych przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną uznaje się za paszporty wydane zgodnie z przepisami ustawy.

Art. 6. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 10 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 40, art. 51 ust. 8 pkt 1, art. 53 ust. 4 oraz art. 61 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1,

2) art. 12 ust. 5 i art. 33 ustawy wymienionej w art. 2,

3) art. 8 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 3

— zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 40, art. 51 ust. 7 pkt 1—3, art. 53 ust. 4 oraz art. 61 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1, art. 12 ust. 5 i art. 33 ustawy wymienionej

w art. 2 oraz art. 8 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 11, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

Załącznik do ustawy z dnia 7 stycznia 2005 r. (poz. 188)

„Załącznik nr 5

WYKAZ CHORÓB ODZWIERZĘCYCH ORAZ ODZWIERZĘCYCH CZYNNIKÓW CHOROBTWÓRCZYCH
PODLEGAJĄCYCH OBOWIĄZKOWI MONITOROWANIA

1) bruceloza i jej czynniki chorobotwórcze;	5) włośnica (Trichinellosis) i jej czynniki chorobotwórcze;
2) kampylobakterioza i jej czynniki chorobotwórcze;	6) gruźlica wywołana <i>Mycobacterium bovis</i> ;
3) bąblowica i jej czynniki chorobotwórcze;	7) werocytotoksyczne <i>Escherichia coli</i> ;
4) listerioza (Listeriosis) i jej czynniki chorobotwórczy;	8) salmonelloza i jej czynniki chorobotwórcze.”.